

2de zondag door jaar B

Joh. 1, 35-42

Geloven, wat is dat? Ge kunt proberen op die vraag een ‘catechismusantwoord’ te geven. Maar zelfs de beste definitie of uitleg blijft dan vaak heel abstract of aan de buitenkant. Die vraag is trouwens meestal niet theoretisch bedoeld, maar heel praktisch: geloven, hoe doet ge dat? Nu is dat ook niet zomaar in twee woorden te zeggen. Maar het Evangelie van vandaag geeft er ons wel een paar kostbare aanwijzingen voor.

Johannes de Doper ziet Jezus komen en zegt tegen zijn leerlingen: ‘Zie het Lam Gods’. Die leerlingen gaan Jezus achterna, en worden uitgenodigd bij Hem te blijven. Eén van hen is Andreas die zijn broer Simon gaat halen en hem bij Jezus brengt. Wat doen Johannes de Doper en Andreas? Ze wijzen iemand aan en zeggen: ‘Die moet ge achterna, naar Hem moet ge luisteren’.

Met de jonge Samuel gebeurde eeuwen daarvoor iets in dezelfde aard. Hij lag te slapen en werd gewekt door een stem, maar hij wist niet van wie die kwam. Tot drie keer toe liep hij de verkeerde kant uit: hij ging naar zijn vader Eli omdat hij dacht dat die hem geroepen had, totdat Eli hem op het juiste spoor zet. Samuel moest eerst leren luisteren en leren wat daarbij de juiste houding was: ‘Spreek, Heer, uw dienaar luistert’.

Niemand beheerst ooit helemaal de kunst van het geloven: ge blijft altijd leerling, geloofsleerling. En dat betekent ook dat ge moet blijven oefenen en leren in de goede richting te kijken en op de juiste manier te luisteren. En iedere keer zullen we ook andere mensen nodig hebben die ons daarbij helpen. Noem dat een geestelijk leidsman, een biechtvader of hoe dan ook: we hebben allemaal een Johannes de Doper, een Andreas of een Eli nodig die ons helpt op onze weg naar God.

Nu heeft dit Evangelie nog één geheim: het verzwijgt iets. Jezus zegt wel: ‘Kom en zie’, maar wat ze dan precies te zien krijgen wordt niet verteld. Waarom niet? Misschien wel omdat het niet gezegd kan worden. Of beter: omdat het onvermijdelijk verkeerd verstaan zou worden. En waarom dat dan? Eigenlijk heel simpel. In het geloof gaat het niet om een pakket informatie dat zomaar droogjes en zakelijk megedeeld kan worden. Het geloof brengt ons juist in contact met een werkelijkheid die niet zomaar in woorden te vatten is, met Iemand die wezenlijk een mysterie is. En ook als God zich openbaart, ook als ge kunt zeggen ‘zie het Lam Gods’, blijft Hij tegelijk een mysterie. We zeggen wel dat Hij liefde is, en dat doen we ook terecht, maar ook dat is geen uitleg: dat is een aanwijzing. En geloven is nu juist: die ruimte openhouden om God als mysterie te aanvaarden.

Over één ding is dit Evangelie wel heel duidelijk: niemand vindt God door helemaal op z’n eentje op zoek te gaan. En natuurlijk, er moet een zeker verlangen zijn. Maar dan nog zullen we mensen nodig hebben die ons op Hem wijzen, over Hem vertellen en ons bij de hand nemen op weg naar Hem. Anders

blijven we stuurloos. En dat is wat van ons en de hele Kerk in feite gevraagd wordt: op een bescheiden maar tegelijk overtuigende wijze anderen op weg zetten naar God. Amen.

Johan Goris, pastoor